

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

**Міжнародна стратегія
економічного розвитку регіону**

**Международная стратегия
экономического развития региона**

**International Strategy
of Region Economic Development**

Матеріали
IV Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, Україна, 3–5 вересня 2013 року)

Суми
Сумський державний університет
2013

Критеріями оцінки рівня даного показника є:

Якщо $K_{\text{енр}} > 1$, то інвестування у професійний розвиток персоналу є ефективним як з економічної, так і з соціальної точок зору;

якщо $K_{\text{енр}} < 1$, то окупність інвестування у професійний розвиток персоналу або ще не настала завдяки нетривалому періоду часу, який пройшов з моменту початку інвестування підприємством коштів у професійний розвиток, або спостерігається досить низький рівень продуктивної віддачі від інвестованих коштів.

Розрахунок пропонованого показника слід здійснювати з певною періодичністю, а отримані результати будуть слугувати вихідною інформаційною базою для здійснення моніторингу загальної якості та результативності наявної системи управління персоналом та управління підприємством загалом.

1. Системи управління якістю. Вимоги. (ISO 9001:2008, IDT): ДСТУ ISO 9001:2009. – [Чинний від 2009–09–01]. – К.: Держспоживстандарт України, 2009. – 26 с.

2. Момот А.И. Экономический механизм управления качеством: монография / А.И. Момот. – Донецк: Норд-Пресс, 2005. – 383 с.

МІЖНАРОДНІ КОНЦЕПТУАЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

Карасва Н. В., канд. екон. наук, доц.

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут», Україна*

Глобальні зміни клімату та вичерпання ресурсів нафти та інших енергоносіїв стають чинниками соціально-економічних конфліктів. При цьому через специфіку ресурсної та екологічної кризи та сучасні тенденції розвитку світової економічної системи загрози соціальній стабільності мають глобальний характер, а їх вирішення є компетенцією не тільки державних, а й міжнародних інститутів. Також в умовах глобалізації світових економік та інтеграції енергетичних ринків високі та нестійкі ціни на основні енергоресурси, обмеженість заходів щодо підвищення енергоефективності їх споживання стають джерелом формування ризиків сталого розвитку енергетики та економіки багатьох країн світу.

На Міжнародному енергетичному форумі-виставці "World Future Energy Summit", що відбувся в АБУ-ДАБІ 18 червня 2011, Генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй (ООН) Пан Гі Мун проголосив 2012 рік Міжнародним роком сталої енергетики для всіх [1]. Також на його думку для протидії зміні клімату потрібна енергетична революція, що має супроводжуватися розвитком інфраструктури із запровадження відновлювальних джерел енергії. Зазначене може стати не лише запорукою збереження чистого довкілля, а й ефективним способом розбудови нової

економіки. Саме перехід до світової «зеленої» економіки дозволить уникнути цілої низки загроз традиційному способу життя. З ініціативою глобальних змін виступила Організація Об'єднаних Націй, яка у 2009 р. започаткувала програму Ініціатива «зеленої економіки» (*Green Economy Initiative*) [2].

Викопне паливо, зокрема вугілля та газ, залишається важливим ресурсом для генерації електроенергії та промислового виробництва в країнах з перехідною економікою (у т. ч. України). Саме в цих країнах необхідно зменшити вуглецеві викиди у спосіб запровадження низько вуглецевих технологій, зокрема вітрогенерації та сучасних високоефективних електрогенеруючих агрегатів, і підвищити енергоефективність як з боку постачання, так і з боку попиту. Для України також пріоритетним завданням політики сталого розвитку є створення національного вуглецевого ринку та наступне його об'єднання зі світовою системою торгівлі викидами, зокрема європейською. Аналіз проблем, які перешкоджають реалізації даного завдання детально наведено в роботах [3, 4].

Уряди багатьох розвинутих країн включили цілі, завдання та конкретні інструменти сприяння «зеленому» зростанню у свої довгострокові стратегії або розробили окремі стратегії зеленого зростання. Зокрема, навесні 2010 року Європейською Радою було затверджено стратегію соціально-економічного розвитку Євросоюзу на період до 2020 року («Європа 2020: Стратегія інтелектуального, стійкого і всеосяжного зростання»), у якій викладено уявлення про соціальну ринкову економіку Європи в XXI столітті, скориговану з урахуванням уроків кризи. За основу посилення конкурентоздатності європейської економіки прийнято процес залучення інновації та зелене зростання. «Лісабонську стратегію» 2000-го року має замінити нова Стратегія розвитку «Європа 2020», що забезпечить високий рівень зростання та зайнятості в ЄС. Для реалізації Стратегії передбачається інвестування 3 % ВВП ЄС у дослідження та розроблення. Також, у документі "Енергетики 2020: Стратегії конкурентоспроможної, сталої і безпечної енергетики" передбачено впровадження ключових енергетичних технологій на європейському рівні, які повинні забезпечити виконання до 2020 року трьох стратегічних цілей: 1) скорочення обсягів споживання первинної енергії на 20%; 2) збільшення до 20% частки відновлюваних джерел енергії в енергетичному балансі ЄС; 3) зменшення на 20% обсягів викидів парникових газів [5].

Стосовно України у контексті реалізації Державної цільової економічної програми енергоефективності на 2010–2015 роки, пріоритетного значення набуває питання щодо підвищення рівня ефективності здійснення державного управління на регіональному рівні. Енергоефективний розвиток держави можливий лише при забезпеченні сталого розвитку усіх її регіонів, що передбачає формування ефективної просторової структури економіки країни при збалансуванні регіональних інтересів.

1. United Nations Industrial Development Organization (UNIDO) [Електронний ресурс]. –

Режим доступу:
7881&tx_ttnews[tt_news]=850&cHash=f160cd2d53 .

<http://www.unido.org/index.php?id=>

2. United Nation Development Program. The Green Economy Initiative. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.unep.org/greenecology/>

3. Стратегічні пріоритети безпечного розвитку України на засадах «зеленої економіки»: монографія / В. Г. Потапенко; [за наук. Ред. Д.е.н., проф. Є. В. Хлобистова]. – К.: НІСД, 2012. – 360 с.

4. «Зелена» економіка крізь призму трансформаційних зрушень в Україні / Буркинський Б.В., Галушкіна Т.П., Реутов В.Є. – Одеса: ІПРЕЕД НАН України – Саки: ІП «Підприємство Фенікс», 2011. – 348 с.

5. Green Paper. A European Strategy for Sustainable, Competitive and Secure Energy. Brussels, 8.3.2006. COM(2006) 105 final. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ec.europa.eu>.

ПЕРЕВАГИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ВАЛЮТНОГО КОНТРОЛЮ НА МАШИНОБУДІВНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ НА ЗАСАДАХ КОНТРОЛІНГУ

Криворучко Л. Б.

Сумський державний університет, Україна

В межах цього дослідження валютним контролем ми називаємо процес забезпечення на українському підприємстві, що здійснює зовнішньоекономічну діяльність, своєчасного повернення валюти на територію України, який регулюється Законом України «Про порядок здійснення розрахунків в іноземній валюті», Декрет КМУ «Про систему валютного регулювання і валютного контролю» [1,2] та іншими нормативними документами.

Організація процесу валютного контролю на машинобудівних підприємствах традиційно характеризується громіздкістю, складністю інформаційних потоків, значними обсягами паперового документообігу, дублюванням документів, залученням великої кількості працівників, низьким рівнем використання комп'ютерних можливостей під час виконання розрахунків, відсутністю чіткого розмежування відповідальності і, як наслідок, частими випадками виникнення помилок. Помилки спричиняють порушення строків проведення валютних розрахунків, що тягне за собою сплату штрафних санкцій, накладених державними контролюючими органами або навіть заборону провадження зовнішньоекономічної діяльності.

Структурні підрозділи підприємства, що беруть участь в системі обміну інформацією в процесі валютного контролю, можна розділити на такі сфери: сфера нефінансових документів, сфера платежів, сфера ведення договорів, сфера валютного контролю. Сфера нефінансових документів надає інформацію про вантажно-митні декларації та акти виконаних робіт, дати оформлення яких є початком або припиненням відліку строку, протягом якого необхідно провести валютні розрахунки. Сфера платежів володіє інформацією про проведення платежів, при чому дата надходження валютних коштів на банківський рахунок підприємства припиняє валютний контроль за